یادداشت

علی کفاشیان
معاونت پیشین ورزش حرفه‌ای و قهرمانی

ضرورت بازنگری در اساسنامه انتخابات

عدم رعایت جزئیات و اجرای دقیق مفاد اساسنامه و آیین‌نامه انتخابات فدراسیون‌های ورزشی، معمولاً زمینه‌ساز طرح شکایت و در ادامه، ابطال انتخابات می‌شود. بی‌توجهی به ضوابط و مقررات انتخاباتی، به‌راحتی بهانه لازم را در اختیار نامزدهای معترضی قرار می‌دهد که در انتخابات رأی نیاورده‌اند تا با استناد به تخلفات احتمالی، نتیجه مجمع را زیر سؤال ببرند و مسیر شکایت را دنبال کنند. در گذشته، پس از برگزاری مجامع انتخاباتی فدراسیون‌ها، چنین اتفاقاتی کمتر رخ می‌داد و کمتر شاهد اعتراض‌هایی بودیم که سرانجام به مراجع قضایی کشیده شود.

فدراسیون فوتبال پیش از این، در اساسنامه خود سازوکارهایی برای رسیدگی به این‌گونه اختلافات پیش‌بینی کرده بود و شکایت‌های انتخاباتی در چارچوب ساختارهای قضایی داخلی، از جمله کمیته‌های قضایی و استیناف، مورد بررسی قرار می‌گرفت. بر همین اساس، اختلافات تا حد امکان در داخل فدراسیون حل‌وفصل می‌شد و اجازه داده نمی‌شد هر اعتراض و شکایتی به مراجع قضایی خارج از مجموعه راه پیدا کند. حتی برای افرادی که برخلاف مقررات، شکایت خود را به مراجع بیرونی می‌بردند، محرومیت‌هایی در نظر گرفته شده بود.

شاید بهتر باشد سایر فدراسیون‌ها نیز با تقویت ساختارهای حقوقی و کمیته‌های انضباطی خود، سازوکار مشخص و شفافی برای رسیدگی به اعتراض‌های انتخاباتی ایجاد کنند تا اختلافات پیش از ورود به مراجع بیرونی، در چارچوب مقررات داخلی بررسی و تعیین تکلیف شود. البته چنین سازوکاری باید با رعایت حق دادخواهی افراد و اصول قانونی همراه باشد.

نکته مهم دیگر، ضرورت نقش‌آفرینی جدی‌تر وزارت ورزش و جوانان در این زمینه است. این وزارتخانه باید با ایجاد دپارتمان یا اداره‌ای تخصصی برای تدوین و بازنگری آیین‌نامه‌ها و اساسنامه‌های انتخاباتی، به‌صورت مستمر مقررات موجود را بررسی و اصلاح کند؛ همان‌گونه که فیفا و کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز متناسب با نیازها و شرایط جدید، مقررات خود را به‌روزرسانی می‌کنند.

اساسنامه انتخاباتی فدراسیون‌ها حدود هشت سال پیش از سوی وزارت ورزش تدوین شده و مجامع انتخاباتی طی این سال‌ها بر مبنای همان چارچوب برگزار شده‌اند. طبیعی است مقرراتی که سال‌ها بدون بازنگری باقی بمانند، با ضعف‌ها و ابهاماتی مواجه شوند که زمینه بروز اختلاف را فراهم می‌کند. بازنگری سالانه، شناسایی خلأهای قانونی و اصلاح بندهای مبهم می‌تواند مانع شکل‌گیری بسیاری از اعتراض‌ها شود. هدف باید برگزاری انتخاباتی شفاف، قانونی و بدون شبهه باشد؛ انتخاباتی که هیچ نامزدی احساس نکند حقش تضییع شده و ضرورت مراجعه به دیوان عدالت اداری یا طرح شکایت برای ابطال نتایج را پیش روی خود ببیند.

یادداشت

امیررضا واعظ آشتیانی
کارشناس مدیریت ورزش

تیغ دولبه مدیریت

انتخاب رؤسای فدراسیون‌های ورزشی بدون نظارت دقیق و رعایت ضوابط قانونی، زمینه‌ساز نارضایتی، اعتراض و شکایت کاندیداهای متضرر خواهد بود. وزارت ورزش و جوانان به‌عنوان متولی اصلی نظارت بر انتخابات فدراسیون‌ها، وظیفه دارد فرآیند تأیید صلاحیت نامزدهای ریاست را با دقت و حساسیت دنبال کند تا پس از برگزاری مجمع، گرفتار حاشیه‌های حقوقی، شکایت و احتمال ابطال انتخابات نشود.

نخستین گام در مسیر برگزاری یک انتخابات سالم، دریافت استعلام‌های چهارگانه و اطمینان از احراز صلاحیت قانونی نامزدهاست. هرگونه ابهام در این مرحله می‌تواند اعتبار کل انتخابات را زیر سؤال ببرد. به همان اندازه، نحوه اداره مجمع، رعایت اساسنامه، چگونگی رأی‌گیری و نظارت کارشناسان بر مراحل مختلف انتخابات اهمیت دارد. وقتی نشانه‌هایی از تخلف یا مهندسی آرا وجود داشته باشد، اعتراض کاندیداهای متضرر امری طبیعی است و نمی‌توان انتظار داشت آنها به‌سادگی از حقوق خود چشم‌پوشی کنند.

البته مهندسی انتخابات پدیده‌ای مختص ورزش ایران نیست. در بسیاری از کشورهای دنیا نیز سازوکارهای غیررسمی و پشت‌پرده‌ای وجود دارد که مسیر رسیدن افراد مشخص به کرسی‌های مدیریتی را هموار می‌کند. حتی در مجامع انتخاباتی کشورهای مدعی حرفه‌ای‌گری، گاهی چیدمان‌ها و توافق‌هایی صورت می‌گیرد تا فردی با تجربه و توانایی مدیریتی بر مسند قدرت بنشیند. برای مثال، در فوتبال آلمان نیز نمی‌توان نقش ساختارهای قدرتمند و جریان‌های اثرگذار را در تعیین مدیران نادیده گرفت؛ هرچند ظاهر انتخابات، تشریفات قانونی و سازوکارهای دموکراتیک آن بسیار منظم و شفاف به نظر می‌رسد. استمرار حضور مدیران کارآمد، حتی با تغییر دولت‌ها، نشان‌دهنده اهمیت ثبات مدیریتی در ساختار ورزش این کشورهاست.

تفاوت اصلی ماجرا در ایران و کشورهای حرفه‌ای، نه در اصل مهندسی انتخابات، بلکه در هدف و نتیجه آن است. در آن کشورها، سازوکارها به‌گونه‌ای شکل می‌گیرند که مدیران باتجربه، توانمند و موفق فرصت حضور در رأس کار را پیدا کنند؛ اما در ایران گاهی تمام مقدمات برای نشاندن افرادی فراهم می‌شود که کارنامه قابل دفاعی ندارند.

مهندسی انتخابات تیغی دولبه است؛ اگر به انتخاب مدیر شایسته و کارآمد منجر شود، می‌تواند به ثبات و پیشرفت ورزش کمک کند، اما وقتی منافع فردی و گروهی بر شایسته‌سالاری غلبه کند، نتیجه‌ای جز ناکارآمدی، اعتراض و بی‌اعتمادی به دنبال نخواهد داشت.

«ایران» ضرورت بازنگری در اساسنامه انتخاباتی فدراسیون‌های ورزشی را بررسی می‌کند

انتخابات ورزشی، اسیر ویروس ابطال

سینا حسینی / انتخابات فدراسیون‌های ورزشی قرار است نماد مشارکت، شفافیت و استقرار سازوکارهای دموکراتیک در مدیریت ورزش کشور باشد؛ فرآیندی که باید به انتخاب مدیران شایسته و تقویت ثبات مدیریتی منجر شود. اما تکرار خبر ابطال انتخابات برخی فدراسیون‌ها و اعتراض‌های پی‌درپی کاندیداهای شکست‌خورده، تصویر متفاوتی از این فرآیند ترسیم می‌کند؛ تصویری که بیش از آنکه نشان‌دهنده بلوغ نظام انتخاباتی ورزش باشد، از نارسایی‌های ساختاری در قواعد و سازوکارهای انتخاباتی حکایت دارد.

تردیدی نیست که حق اعتراض به نتایج انتخابات و پیگیری قانونی تخلفات احتمالی، بخشی از حقوق قانونی نامزدهاست و هیچ مجموعه‌ای نباید در برابر رسیدگی به شکایت‌های مستند و مستدل مقاومت کند. اما زمانی که ابطال انتخابات به اتفاقی تکرارشونده تبدیل می‌شود و هر دوره با موجی از اعتراض‌ها، گمانه‌زنی‌ها و حاشیه‌های تازه همراه است، دیگر نمی‌توان همه موضوع را به اختلاف‌نظر میان نامزدها تقلیل داد. چنین وضعیتی نشان می‌دهد که سازوکار موجود در تأمین اطمینان و اعتماد عمومی به فرآیند انتخابات با کاستی‌های جدی روبه‌روست.

یکی از مهم‌ترین موضوعات مورد مناقشه در انتخابات فدراسیون‌ها، شائبه مهندسی انتخابات و تأثیرگذاری رؤسای مستقر بر روند انتخاب جانشینان یا حفظ موقعیت مدیریتی خود است. این شائبه، چه در مواردی مستند باشد و چه صرفاً برآمده از فضای رقابتی و اعتراض نامزدهای بازنده، به اعتبار انتخابات آسیب می‌زند.

راه برون‌رفت از این چرخه، برخورد مقطعی نیست؛ بلکه باید یک بار برای همیشه بازنگری جدی و کارشناسی در اساسنامه انتخاباتی فدراسیون‌های ورزشی در دستور کار قرار گیرد. تعیین دقیق شرایط نامزدی، ضوابط احراز صلاحیت، ترکیب و حدود اختیارات ارکان اجرایی و نظارتی، نحوه نظارت بر فرآیند رأی‌گیری، اعلام نتایج و رسیدگی به شکایت‌ها باید به گونه‌ای تدوین شود که هیچ ابهام و تفسیر سلیقه‌ای در مراحل مختلف باقی نماند.

همچنین استقلال نهادهای نظارتی و رسیدگی‌کننده به اعتراض‌ها باید تضمین شود تا در انتخابات فدراسیون‌ها هیچ نامزدی احساس نکند رقیب او در موقعیت اثرگذاری بر روند انتخابات قرار دارد. اعلام عمومی معیارها، مستندسازی مراحل اجرایی و پیش‌بینی مرجع مستقل برای رسیدگی به تخلفات نیز می‌تواند اعتماد نامزدها و اعضای مجمع را تقویت کند.

مدیریت ورزش کشور بیش از هر زمان دیگری به ثبات، آرامش و حرفه‌ای‌گرایی نیاز دارد. ابطال‌های مکرر انتخابات، علاوه بر تحمیل هزینه‌های حقوقی و اجرایی، تمرکز مدیران را از برنامه‌ریزی و توسعه ورزش به حاشیه‌های مدیریتی معطوف می‌کند و فرصت خدمت‌رسانی به مجموعه‌های ورزشی را کاهش می‌دهد.

اکنون زمان آن رسیده است که وزارت ورزش و جوانان به جای مواجهه موردی با پیامدهای انتخابات پرحاشیه، ریشه‌های این وضعیت را اصلاح کند. انتخاباتی که بر پایه قواعد روشن، نظارت مستقل و فرصت برابر برگزار شود، نه تنها عدالت انتخاباتی را محقق می‌کند، بلکه امکان طرح ادعاهای بی‌پشتوانه را نیز کاهش می‌دهد.

کامیار سلطانی، مدیرکل دفتر امور مشترک فدراسیون‌ها در گفت‌وگو با «ایران»:

با ۱۰۰ هزار تومان می‌توانند یک انتخابات را به حاشیه ببرند

مهری رنجبر / انتخابات فدراسیون‌های ورزشی طی سال‌های اخیر با حاشیه‌های حقوقی و شکایت‌های متعددی همراه بوده است؛ موضوعی که گاهی به صدور آرای ابطال و طولانی شدن فرآیند تعیین تکلیف مدیریت فدراسیون‌ها منجر شده است. در حالی که برخی، ایرادهای اساسنامه‌ای را عامل این اتفاقات می‌دانند، کامیار سلطانی، مدیرکل دفتر امور مشترک فدراسیون‌ها، معتقد است بخش قابل توجهی از شکایت‌ها ریشه در اختلافات شخصی و رقابت‌های انتخاباتی دارد. او می‌گوید رسیدگی به این شکایت‌ها بخش زیادی از وقت و انرژی نیروی انسانی این دفتر را می‌گیرد و بازنگری در برخی بندهای اساسنامه نیز در دستور کار قرار دارد. سلطانی در گفت‌وگو با «ایران» درباره دلایل افزایش شکایت‌ها، آرای ابطال انتخابات و برنامه‌های وزارت ورزش برای کاهش این مشکلات توضیح می‌دهد.

چرا طی چند سال اخیر، ابطال انتخابات فدراسیون‌ها به یکی از موضوعات پرتکرار ورزش تبدیل شده است؟

درست است که شکایت از انتخابات فدراسیون‌ها در دیوان عدالت اداری طی چند سال اخیر افزایش پیدا کرده، اما در آرای اخیر دیوان، به‌جز فدراسیون دانشگاهی که رئیس آن وزیر ورزش است، انتخابات سایر فدراسیون‌ها باطل نشده است. در مورد فدراسیون‌های ژیمناستیک، موتورسواری و تکواندو نیز انتخاباتی باطل نشده و بیشتر شاهد فضاسازی خبری هستیم. به اعتقاد من، بخشی از این اتفاقات به پروپاگاندایی برمی‌گردد که نصیرزاده به راه انداخته است.

البته افراد حق دارند در صورت وجود ایراد در فرآیند انتخابات شکایت کنند. برای مثال، در فدراسیون کاراته، دو سال پس از ریاست طباطبایی، به دلیل اینکه دعوتنامه ۲۰ روز پیش از انتخابات به دست یکی از افراد نرسیده بود، شکایتی مطرح شد. وقتی یک نفر شکایت می‌کند و حکم ابطال می‌گیرد، دیگران هم به فکر پیگیری می‌افتند. بویژه اینکه تنظیم اظهارنامه هزینه چندانی ندارد و افراد می‌توانند با پرداخت حدود ۱۰۰ هزار تومان آن را ثبت کنند.

اما چرا افراد تا این اندازه پیگیر ابطال انتخابات هستند؟ مگر با صدور حکم ابطال، ریاست فدراسیون به شاکی واگذار می‌شود؟

برای خود من هم این موضوع جالب است. درست است که با صدور حکم ابطال، ریاست فدراسیون به فرد شاکی واگذار نمی‌شود، اما با آغاز فرآیند جدید انتخابات، او دوباره شانس خود را امتحان می‌کند. بعضی‌ها هم به خاطر لجبازی شکایت می‌کنند. نمونه آن اتفاقی بود که در اردبیل رخ داد. فردی رئیس هیأت وزنه‌برداری اردبیل شد و بعد از دو ماه از این سمت رفت، اما یکی از کاندیداهایی که در انتخابات شکست خورده بود، دو سال همچنان پیگیر شکایت بود تا انتخابات باطل شود. در حالی که حتی با صدور حکم ابطال نیز باید انتخابات جدید برگزار می‌شد، او همچنان بر شکایت خود اصرار داشت و هرچه توضیح می‌دادیم، قبول نمی‌کرد.

با این شرایط، به نظر می‌رسد بخش زیادی از وقت دفتر امور مشترک صرف رسیدگی به شکایت‌های انتخاباتی می‌شود.

ما کارهای زیادی داریم، اما بیش از نیمی از انرژی و نیروی انسانی دفتر صرف بررسی شکایت‌ها می‌شود. تصور کنید ۵۴ رشته ورزشی داریم که هرکدام ۳۱ هیأت دارند و این مجموعه‌ها دائماً با یکدیگر اختلاف پیدا می‌کنند. حدود ۹۹ درصد این اختلافات نیز به شکایت منجر می‌شود و وقت و انرژی ما را می‌گیرد.

آیا افزایش این شکایت‌ها به ایرادهای اساسنامه انتخابات فدراسیون‌ها برمی‌گردد؟

اساسنامه انتخابات ایراد ندارد. وزارت ورزش و دفتر امور مشترک فدراسیون‌ها اساسنامه را بررسی می‌کنند و اگر کاندیدایی مطابق مفاد آن در انتخابات پیروز شود، مشکلی وجود ندارد؛ در غیر این صورت، باید بررسی شود که آیا اساسنامه رعایت شده است یا خیر. البته برخی افراد مفاد اساسنامه را به شکل‌های مختلف تفسیر می‌کنند. طبق پیشنهاد وزیر ورزش، قرار است این موضوع بررسی شود. ما در طول یک سال گذشته، پیشنهادها و بندهای مربوط به وثاقت و امانت را رصد کردیم و به این نتیجه رسیدیم که این بخش نیاز به بازنگری دارد.

> اساسنامه انتخابات ایراد ندارد. وزارت ورزش و دفتر امور مشترک فدراسیون‌ها اساسنامه را بررسی می‌کنند و اگر کاندیدایی مطابق مفاد آن در انتخابات پیروز شود، مشکلی وجود ندارد؛ در غیر این صورت، باید بررسی شود که آیا اساسنامه رعایت شده است یا خیر

بازنگری اساسنامه انتخابات چه مدت زمان می‌برد و چه زمانی می‌توان انتظار اصلاح آن را داشت؟

اساسنامه انتخابات پس از بازنگری باید به تصویب شورای نگهبان برسد و به همین دلیل، رفع نقایص آن زمان‌بر خواهد بود. اما موضوع وثاقت و امانت به مجمع فدراسیون‌ها مربوط می‌شود که می‌تواند اختیار خود را تفویض کند. ما از همان ابتدا توانستیم از ۹۰ درصد مجامع فدراسیون‌ها اختیار انتخاب اعضای هیأت‌رئیسه را بگیریم تا این فرآیند با هماهنگی دفتر امور مشترک فدراسیون‌ها انجام شود و خطاهای موجود در بررسی وثاقت و امانت برطرف شود. بنابراین، بازنگری این بخش تا سال آینده انجام خواهد شد.

آیا تاکنون انتخاباتی به دلیل اعمال نفوذ وزیر ورزش یا معاونان او باطل شده است؟

خیر، تاکنون موردی نداشته‌ایم که انتخابات به دلیل اعمال نفوذ وزیر ورزش یا معاون او باطل شده باشد. اگر اعمال نفوذی خارج از چارچوب قانونی صورت بگیرد یا فرآیند برگزاری مجمع برخلاف مقررات باشد، افراد می‌توانند شکایت کنند. در صورت اثبات ادعای شاکی نیز رأی به نفع او صادر خواهد شد.

وزارت ورزش و دفتر امور مشترک فدراسیون‌ها چه برنامه‌ای برای برگزاری انتخابات بدون شکایت و ابطال دارند؟

شکایت همیشه وجود دارد و نمی‌توان انتظار داشت چون عده‌ای در انتخابات برنده شده‌اند، دیگر هیچ شکایتی مطرح نشود. واقعیت این است که چون شکایت هزینه چندانی ندارد، افراد به‌راحتی اقدام می‌کنند و همین موضوع انرژی زیادی از ما می‌گیرد. بعضی‌ها هم از سر بیکاری علاقه زیادی به شکایت دارند. برای مثال، فردی در هیأت شطرنج یکی از شهرها بود که بیکار بود و با مادرش زندگی می‌کرد. او مرتب پیگیر شکایت بود. ما با استناد به موضوع وثاقت و امانت برایش ثابت کردیم که ادعایش اشتباه است، اما در پاسخ گفت که شکایت دیگری مطرح خواهد کرد.

منبع: کمیته ملی المپیک

عباس صوفی، نایب رئیس فراکسیون ورزش در گفت و گو با «ایران»:

انتخاب سرپرست برای فدراسیون‌ها تعارض منافع است

گروه ورزشی / عضو فراکسیون ورزش مجلس با انتقاد از رویه وزارت ورزش در تعیین سرپرست برای فدراسیون‌های ورزشی، اجرای صحیح اساسنامه‌ها و برگزاری انتخابات مطابق مقررات را تنها راه جلوگیری از ابطال انتخابات و شکل‌گیری چالش‌های حقوقی دانست.

عباس صوفی، عضو فراکسیون ورزش مجلس شورای اسلامی، معتقد است بخش قابل توجهی از چالش‌های انتخابات فدراسیون‌های ورزشی ناشی از اجرا نشدن صحیح قوانین و مقررات است. او با انتقاد از رویه تعیین سرپرست برای فدراسیون‌ها پس از پایان دوره ریاست، این اقدام را فاقد مبنای قانونی و زمینه‌ساز تعارض منافع می‌داند و بر ضرورت پایبندی وزارت ورزش به مفاد اساسنامه فدراسیون‌ها تأکید دارد.

صوفی در گفت‌وگو با «ایران» درباره ضرورت استعفای رؤسای فدراسیون‌ها پس از پایان دوره مسئولیت و تعیین سرپرست برای برگزاری مجمع انتخاباتی اظهار کرد: «اصلاً هیچ‌کجای اساسنامه فدراسیون‌ها نداریم که رئیس فدراسیون با پایان دوره خود باید برای حضور در انتخابات استعفا دهد تا وزیر سرپرست برای فدراسیون انتخاب کند و سرپرست مسئول برگزاری مجمع انتخاباتی باشد. این درست نیست.»

عضو فراکسیون ورزش مجلس، تعیین سرپرست برای فدراسیون‌ها را مصداق تعارض منافع دانست و افزود: «ما هیچ‌کجای دنیا نشنیده‌ایم که رئیس فدراسیون با پایان دوره ریاستش استعفا دهد و سرپرست بیاید. اصلاً انتخاب سرپرست هم تعارض منافع محسوب می‌شود. حتی انتخابات فیفا به‌عنوان بزرگ‌ترین و حساس‌ترین نهاد بین‌المللی ورزش دنیا را رئیس فیفا برگزار می‌کند و خودش هم کاندیدا می‌شود.»

او با تأکید بر ضرورت اجرای دقیق مقررات از سوی وزارت ورزش تصریح کرد: «اتفاق بد این است که مقررات درست اجرا نمی‌شود. بدون شک اگر وزارت ورزش انتخابات را طبق اساسنامه درست برگزار کند، هیچ مشکلی پیش نمی‌آید و کسی هم شاکی نمی‌شود که به دیوان عدالت اداری شکایت کند تا چالش ابطال انتخابات پیش بیاید. البته اعمال نفوذ وزارت ورزش هم رندوم است که اصلاً رفتار خوبی نیست.»

عباس صوفی همچنین از تذکر فراکسیون ورزش مجلس به وزارت ورزش درباره نحوه برگزاری انتخابات فدراسیون‌ها خبر داد و گفت: «ما به وزارت ورزش بابت این قضایا تذکر دادیم. به‌رغم اینکه آقایان در وزارت ورزش دوستان ما هستند و سعی می‌کنیم با تعامل کار را جلو ببریم، اما این رویه درستی نیست و من درآوردی است. اگر قانونی در این زمینه هست به ما نشان دهند تا ما هم بدانیم.»

لک‌علی آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در گفت‌وگو با «ایران»:

باید تکلیف انتخابات فدراسیون‌های ورزشی روشن شود

گروه ورزشی / ابطال انتخابات فدراسیون‌های ورزشی در سال‌های اخیر به اتفاقی تکراری در مدیریت ورزش تبدیل شده است؛ اتفاقی که معمولاً با شکایت نامزدهای معترض به دیوان عدالت اداری و در پی ادعای تضییع حقوق آنها رخ می‌دهد و گاهی به برکناری رئیس تازه‌انتخاب‌شده فدراسیون می‌انجامد. اما چرا انتخابات فدراسیون‌ها تا این اندازه با شکایت و ابطال همراه شده است؟ روح‌الله لک‌علی‌آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس شورای اسلامی، ضعف در اجرای اساسنامه، نفوذ ارتباطات و نبود نظارت مؤثر را از عوامل اصلی این وضعیت می‌داند.

لک‌علی‌آبادی در گفت‌وگو با «ایران» درباره دلایل تکرار ابطال انتخابات فدراسیون‌ها می‌گوید: «اساسنامه انتخابات فدراسیون‌ها روی کاغذ شاید بی‌نقص و خوب باشد، ولی در عمل کاربرد ندارد و قاطعیت لازم را ندارد.» او با اشاره به سازوکار انتخاب رؤسای فدراسیون‌ها توضیح می‌دهد: «انتخابات فدراسیون‌ها مسأله حساس و خیلی مهمی است. رؤسای هیأت‌ها با رأی خود رئیس فدراسیون را انتخاب می‌کنند. از طرفی رئیس فدراسیون می‌تواند رؤسای هیأت‌ها را تغییر دهد و حتی افراد مدنظر خود را برای مجمع انتخاباتی بچیند. در این شرایط، وقتی هیأت‌ها با نظر رئیس فدراسیون چیده می‌شوند، مگر می‌توانند به او رأی ندهند؟ نه‌تنها رؤسای فدراسیون‌ها، که حتی ورزشکارانی که سال‌ها در میادین بین‌المللی افتخارآفرینی کرده‌اند و مربیان تیم‌های ملی هم معمولاً در انتخابات به رئیس رأی می‌دهند. در حقیقت تعامل در انتخابات فدراسیون‌ها حرف اول را می‌زند؛ نکته‌ای که مهم‌ترین نقص محسوب می‌شود.»

سخنگوی فراکسیون ورزش، قدرت ارتباطات را در بسیاری از مواقع تعیین‌کننده‌تر از شایستگی نامزدها می‌داند و می‌گوید: «کاندیداهای انتخابات ریاست فدراسیون‌ها باید تأیید صلاحیت مراجع ذی‌صلاح را داشته باشند، اما بعضی مواقع یکی از کاندیداها بدون تأییدیه در انتخابات حاضر می‌شود و بعد از آن، با اثبات عدم تأیید صلاحیت توسط مراجع ذی‌صلاح، انتخابات ابطال می‌شود. در حالی که باید شایسته‌سالاری ملاک انتخاب باشد، بیشتر مواقع قدرت ارتباطات از شایسته‌سالاری بیشتر است. بعضی افراد با اینکه هیچ دستاوردی نداشته‌اند، باز هم برای ریاست آنها در فدراسیون اصرار وجود دارد. گاهی برای نشاندن یک نفر روی صندلی ریاست هزار و یک دلیل می‌آورند، اما وقتی عده‌ای نخواهند فرد شایسته‌ای رئیس شود، زمان و زمین را به هم می‌دوزند تا مانع انتخاب او شوند. واقعاً این شرایط خسته‌کننده است. کاش یک بار برای همیشه تکلیف روشن شود.»

او ادعای نبود اعمال نفوذ در انتخابات را قبول ندارد و معتقد است: «رؤسای فدراسیون‌ها وقتی می‌دانند رأی یک رئیس هیأت را ندارند، او را تغییر می‌دهند. متأسفانه در ورزش با اینکه صحبت از منش پهلوانی زیاد است، این قضیه فقط در حد حرف باقی مانده است. اخلاق‌مداری و فیرپلی جزئی از ورزش است، اما رعایت نمی‌شود. فراموش نکنید وقتی تعداد رأی‌دهندگان کم می‌شود، قدرت ارتباطات بالا می‌رود.»

سعید فائقی، معاون پیشین سازمان تربیت بدنی در گفت‌وگو با «ایران»:

انتخابات با حضور رئیس فدراسیون قانونی است

گروه ورزشی / نحوه برگزاری انتخابات فدراسیون‌های ورزشی و جایگاه سرپرستان در فرآیند انتخاب رئیس جدید، همواره محل بحث و اختلاف‌نظر بوده است. در شرایطی که برخی فدراسیون‌ها با سرپرست اداره می‌شوند، سعید فائقی، معاون پیشین سازمان تربیت بدنی، معتقد است برگزاری انتخابات با حضور رئیس فدراسیون، منطبق با اساسنامه و رویه قانونی است و ورود سرپرست به این فرآیند، می‌تواند زمینه‌ساز ایجاد شائبه درباره سلامت انتخابات شود.

فائقی در گفت‌وگو با «ایران» درباره قانونی بودن برگزاری انتخابات با حضور رئیس فدراسیون توضیح داد: «برگزاری انتخابات با حضور رئیس فدراسیون همان قانونی است که باید اجرا شود. در اساسنامه اصلاً خبری از سرپرست نیست و حتی برگزاری انتخابات با سرپرست خلاف قانون است.»

او حضور رئیس فدراسیون در انتخابات را به معنای ریاست او بر مجمع نمی‌داند و درباره شائبه‌های مربوط به سلامت انتخابات گفت: «همیشه شبهه سلامت انتخابات وجود داشته است، اما رئیس فدراسیون طبق قانون رئیس مجمع نیست که انتخابات را برگزار کند. وقتی نماینده وزارت ورزش یا کمیته ملی المپیک انتخابات را در دست بگیرد، بی‌طرفی انتخابات زیر سؤال نمی‌رود. البته در حال حاضر انتخابات را دبیر فدراسیون‌ها برگزار می‌کنند. اگر وزیر ورزش در مجمع حضور داشته باشد، رئیس مجمع خواهد بود و در غیاب او معاون وزیر این مسئولیت را برعهده می‌گیرد.»

معاون پیشین سازمان تربیت بدنی درباره احتمال مهندسی انتخابات نیز توضیح می‌دهد: «اعضای مجمع انسان‌های بزرگ و مستقلی هستند. این شبهه توسط افراد دارای توهم توطئه شکل می‌گیرد.»

سعید فائقی وابستگی مالی فدراسیون‌ها به دولت را دلیلی برای نفوذ در تصمیم‌گیری‌های آنها نمی‌داند و با اشاره به ماده ۱۷ قانون گفت: «هر دولتی موظف به کمک به بخش خصوصی است. دولت با تأمین منابع مالی وزارت ورزش، وظیفه قانونی خود را انجام می‌دهد و این کمک نباید به معنای وابستگی تلقی شود. حمایت از ورزشکاران از طریق صندوق حمایت از قهرمانان و حتی کمک به هنرمندان نیز در همین چارچوب قرار دارد. فدراسیون‌ها منابع درآمدی دیگری هم دارند؛ مانند فدراسیون کشتی که علیرضا دبیر اعتبار زیادی برای آن تأمین کرده است. فدراسیون‌های درآمدزا، وابستگی چندانی به بودجه دولتی ندارند.»

او با انتقاد از تغییر رویه برگزاری انتخابات با سرپرست گفت: «انتخابات از سال ۱۳۱۴ بدون سرپرست برگزار می‌شد و مشکلی هم وجود نداشت. سرپرست در انتخابات تعریف نشده و تغییر این رویه، اختلال ایجاد کرده است. هر بار قوانین را دستکاری می‌کنند و بعد از آشکار شدن اشتباه، درصدد اصلاح آن برمی‌آیند. برگزاری انتخابات با سرپرست، یعنی فردی که از بطن مجمع نیست، شائبه مهندسی انتخابات را به وجود می‌آورد.»